

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף י"ז ע"א

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ט"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

והיינו רְזָא דְאִוְקְמוּהָ, לְעֵתִיד לְבֹא מוֹצֵיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲמָה מִנִּרְתִּיקָה צְדִיקִים מִתְרַפְּאִין בָּהּ, וְרִשְׁעִים נְדוֹנִין בָּהּ.

תרגום לעברית

ואותו נֶהָר נֶאֱמַר בּוֹ, (שם) נֶהָר דִּינּוּר שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מִלְּפָנָיו. נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים טוֹכְלוֹת וְנִטְהָרוֹת בּוֹ, וְנִשְׁמוֹת הַרְשָׁעִים נְדוֹנִים בּוֹ, וּבּוֹעֲרִים לְפָנָיו כְּמוֹ קֵשׁ לְפָנֵי אֵשׁ, וְהֵינּוּ אֵשׁ אוֹכֶלֶת אֵשׁ. יְהוֹ"ה הוּא חֲמָה. וְנִרְתִּיקוּ - אֲדַגְ'י וְהֵינּוּ הַסּוּד שְׁפָרְשׁוּהוּ, לְעֵתִיד לְבֹא מוֹצֵיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲמָה מִנִּרְתִּיקָה; צְדִיקִים מִתְרַפְּאִין בָּהּ, וְרִשְׁעִים נְדוֹנִים בָּהּ.

טקסט הזוהר

וּמַחֲיוּן דְּכוֹרְסִיָּא דִּדִּינָא, הָוָה נְחִית אֲרִיָּה דְאֶשָּׁא לְמִיכָל קְרַבְנִין, אֵינּוּן דְּמִמָּנָן, עַל כָּל אֶבֶר דְּחָב מְחַבֵּל קְטִיגּוֹר אֶחָד, כְּמָה דְאִוְקְמוּהָ, עֲשֶׂה עֲבִירָה אַחַת, קִנְהָ לוֹ קְטִיגּוֹר א'. וּמִיָּד דְּנַחַת אֵשׁ שֶׁל גְּבוּהָ, וְאוֹקִיד לֹון לְאֵלִין אֲבָרִין וּפְדָרִין וְאַמּוּרִין דְּפָרִים וּכְבָשִׂים וְעִתּוּדִים וְעִזִּים. יְהוֹ"ה דְּנַחֲת כְּאַרְיָה דְאֶשָּׁא לְאוֹקְדָא לֹון, אֶתּוֹקְדוֹן אֲבָרִים דְּלֵהוֹן, אֶתּוֹקְדוֹן מְחַבְלִים דְּמִמָּנָן עַלִּיָּהּ, וּמִתְכַּפְּרִין חוּבִין דִּישְׂרָאֵל, דְּאֵינּוּן אֲבָרִים דְּשְׂכִינְתָּא.

ומהחיות של כסא הדין הנה יורד אריה של אש לאכל את הקרבנות, אותם הממנים על כל איבר שחטא מחבל קטגור אחד, כמו שבארוה, עשה עברה אחת - קנה לו קטגור אחד. ומיד שיוֹרֶדֶת אש של גבוה ושורפת את אותם איברים ופדרים ואמורים של פרים וכבשים ועתודים ועזים, יהו' ה' שיוֹרֶד כְּאִרְיָה של אש לשרף אותם, נשרפים האיברים שלהם, נשרפים המשחיתים שממנים עליהם, ומתכפרים חטאי ישראל, שהם איברי השכינה.

טקסט הזהר

בההוא זמנא, חיוון מתקרבין דממנן על זכוון, דאינון מכורסגיא דרחמי, דאיהי תשובה, אימא עלאה. ובמה מתקרבין. בשם ידו' ד, דעאל בהון. ובגין דא, קרבן לידו' ד. דלית מאן דיכיל לק רב חיוון ויסודין, לאעלאה שלם בינייהו, אלא שמייה, דקריב בשמייה מים לאש, ולא מכבה דא לדא, וקריב רוחא לעפרא, ולא מפריד ליה.

תרגום לעברית

באותו זמן מתקרבות החיות הממנות על הזכויות, שהם מכסא הרחמים, שהיא תשובה, האם העליונה. ובמה מתקרבים? בשם יהו' ה' שנכנס בהם. ומשום זה הקרבן ליהו' ה'. שאין מי שיכול לקרב חיות ויסודות להכניס שלום ביניהם אלא שמו, שמקרב בשמו מים לאש, ולא מכבים זה את זה, ומקרב רוח לעפר ולא מפריד אותו.

טקסט הזהר

בההוא זמנא, אינון שלמים חיוון ויסודין, ואתקריאו קדשים, דלית טמאים בינייהו. ועוד, שלמים דא ה' בתראה, דאיהו שלימו דעמודא דאמצעיתא, בכל הויות דכלילן ביה, לכל שית סטריין דיליה, דאינון שית ספיראן.

באותו זמן, אלו השלמים, חיות ויסודות, ונקראים קדשים, שאין טמאים ביניהם. ועוד, שלמים זו ה' האחרונה, שהיא שלמותו של העמוד האמצעי בכל ההיות שכלולות בו, לכל ששת הצדדים שלו, שהן שש ספירות.

טקסט הזהר

ורזא דמלה, חתם רום ופנה למעלה, ביה"ו, לימינא דחסד. בהו"י, לשמאלא דגבורה. וה"י, בעמודא דאמצעיתא. יו"ה בנצח. בהוד הי"ו. ביסוד וי"ה. אילנא דאחיד לון כלהו, תפארת. עץ עושה פרי. ובגין דא מקום שיפול העץ, שם יה"ו. ואוף הכי בכל הויה, ה' בתראה שלמים לה. ולכל הוויין, דאחידן בה. כגוונא דא, יה"ו עם ה', יהוה. הו"י עם ה', הויה. וה"י עם ה', והי"ה ואוף הכי שאר הוויין.

תרגום לעברית

יסוד הדבר - חתם רום ופנה למעלה, ביה"ו, לימין של חסד. בהו"י, לשמאל של גבורה. וה"י, בעמוד האמצעי. יו"ה בנצח. בהוד הי"ו. ביסוד וי"ה. האילן שאוחז את כלם - תפארת. עץ עושה פרי. ומשום כך המקום שיפל העץ, שם יה"ו. ואף כך בכל הויה, ה' אחרונה שלמים לה, ולכל ההיות שאחוזים בה. כמו זה, יה"ו עם ה' - יהוה. הו"י עם ה' - הויה. וה"י עם ה' - והי"ה. ואף כך שאר ההיות.

טקסט הזהר

ואינון ח"י אתון דשית סטריין, דכלילן בצדיק חי עלמין, ועם ה' אתעביד ח"י"ה. ורזא דמלה איהי ה', כגון תיבת נח, דאתכניש בה מכל מין ומין, דאינון שנים שנים שבעה שבעה לקרבנא. שנים שנים ארבעה. שבעה שבעה ארבעה עשר. הא י"ח. ותיבה ה', בה אשתלים חיה.

וְהָם ח'י'י אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁשֶׁת הַצְדָּדִים שְׁכֹלֹלִים בְּצַדִּיק חֵי הָעוֹלָמִים, וְעַם ה' נַעֲשֶׂה חֵי'י'ה. וְסוּד הַדְּבָר הִיא ה', כְּמוֹ תַבַּת נֹחַ שְׁכָנָס בָּהּ בְּכָל מִין וּמִין, שָׁהֵם שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבָעָה שְׁבָעָה לְקָרְבָן. שְׁנַיִם שְׁנַיִם - אֲרַבְעָה. שְׁבָעָה שְׁבָעָה - אֲרַבְעָה עָשָׂר. הָרִי י'ח. וְתִבָּה ה', בָּהּ נִשְׁלָמַת חַיָּה.

טקסט הזהור

(ס'א פתח ואמר באתי לגני וגו') וְצַדִּיק אִיהוּ כְּלִיל ו' דְּרָגִין. וּבְגִין דָּא תַקִּינוּ לְמַפְתָּר בֵּיה חֲלָמָא בְּג' שְׁלֹמֹת, בְּג' פְּדִינֹת, דְּאִיהוּ ו', בְּחוּשְׁבֹן ו'. וְאִיהוּ סֶלֶם דְּחֲלָמָא דִּיעֲקֹב, כְּלִיל ו' סְפִירָאן. מוֹצֵב אֲרָצָה, שְׂכִינְתָא תַתָּא, וְדָא ה' תַתָּא. וְרָאשׁוּ, דָּא י', בֵּיה אִיהוּ צַדִּיק שְׁבִיעִי. מְגִיעַ הַשְׁמִימָה, דָּא אִימָא עֲלָא, וְדָא ה' עֲלָא, דְּמַסְטָרָא דְּחֲלָמָא, ה' שְׁלֵטָא עַל י', דְּאִיהוּ רִישָׁא דְּסוּלָמָא, ה'י' מִן אֱלֹקִים. וּבְגִין דָּא, (בְּרָאשִׁית כח) וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלָיִם וְגו', וְלֹא מִלְּאֲכֵי יְדוֹ"ד.

תרגום לעברית

(פתח ואמר, באתי לגני וגו') וְהַצְדִּיק כּוֹלֵל שֵׁשׁ דְּרָגוֹת, וּמַשׁוּם כָּהּ תַקִּינוּ לְפַתֵּר בּוֹ חֲלוֹם בְּשִׁלְשָׁה שְׁלֹמֹת, בְּשִׁלְשָׁה פְּדִינֹת, שֶׁהוּא ו', בְּחוּשְׁבֹן ו'. וְהוּא הַסֶּלֶם שֶׁל חֲלוֹם יַעֲקֹב, כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת. מְצֵב אֲרָצָה - שְׂכִינָה תַחַתּוֹנָה, וְזוֹ ה' הַתַּחַתּוֹנָה. וְרָאשׁוּ - זֶה י', בּוֹ הוּא צַדִּיק שְׁבִיעִי. מְגִיעַ הַשְׁמִימָה - זֶה הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, וְזוֹ ה' הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁמַצֵּד הַחֲלוֹם ה' שׁוֹלֵטָת עַל י', שֶׁהוּא רֹאשׁ הַסֶּלֶם, ה'י' מִן אֱלֹהִים. וּמַשׁוּם כָּהּ, וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִיִּים וְגו', וְלֹא מִלְּאֲכֵי יְהוֹ"ה.

טקסט הזהור

אֲתוּוֹן כְּסִדְרָן, עוֹלָיִם בְּחֻלָּם, דְּאִיהוּ כְּתָר עַל ד' אֲתוּוֹן, דְּאֲתַפְּשִׁטוּתָא דְּלֵהוֹן, מִחֲכָמָה עַד מְלָכוֹת קְדִישָׁא. בְּגִין דְּחֲכָמָה אִיהִי י', בִּינָה ה', שִׁית סְפִירָאן ו', מְלָכוֹת ה' בְּתַרְאָה. חֻלָּם כְּתָר עַל כָּל אֲתוּוֹן. (ע'כ רעיא מהימנא) (כאן חסר ותמצאהו לקמן דף רמ'ו ע'ב

האותיות כסדרן עולות בחלם, שהוא פתח על ארבע אותיות, שהתפשטות שלהן מחכמה עד מלכות הקדושה. משום שחכמה היא י', בינה ה', שש ספירות ו', מלכות ה' אחרונה. חלם פתח על כל האותיות. (ע"כ רעיא מהימנא).

(ויקרא ד) אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם. רבי אבא פתח (שיר השירים א) הגידה לי שאהבה נפשי וגו', אם לא תדעי לה היפה בנשים צאי לה וגו', הני קראי אוקמוה חברייא במשה, בשעתא דההו סליק מעלמא, דאמר (במדבר כז) יפקוד יי' אלהי הרוחות לכל בשר וגו', אשר יצא לפניהם וגו', ותנינן דעל גלותא אתמר.

אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם. רבי אבא פתח, (שירא) הגידה לי שאהבה נפשי וגו', אם לא תדעי לה היפה בנשים צאי לה וגו'. את הפסוקים הללו בארו החברים במשה בשעה שהיה עולה מן העולם, שאמר (במדבר כז) יפקוד ה' אלהי הרוחות לכל בשר וגו', אשר יצא לפניהם וגו'. ושנינו שזה נאמר על הגלות.

ותא חזי, הני קראי כנסת ישראל אמרו למלכא קדישא. הגידה לי שאהבה נפשי, כמה דאת אמר (שיר השירים ג) את שאהבה נפשי ראיתם. ולמלכא קדישא אתמר, אנת שאהבה נפשי איכה תרעה.

ובא ראה, הפסוקים הללו אמרה אותם כנסת ישראל למלך הקדוש. הגידה לי שאתה נפשי, כמו שנאמר (שיר ג) את שאתה נפשי ראיתם. ולמלך הקדוש נאמר, אתה שאתה נפשי איכה תרעה.

טקסט הזהיר

בספר דרוב המנונא סבא אמר, כל זמנא דכנסת ישראל אשתכח ביה בקודשא בריה הוא, כביכול קודשא בריה הוא בשלימו, ורעי ברעותא ליה (ולאחרנין זן ליה) לגרמיה, מההוא יניקו דחלבא (ס'א דמלכא) דאימא עלאה, ומההוא יניקו דאיהו יניק, אשקי לכל שאר אחרנין, ויניק לון. ואוליפנא דאמר רבי שמעון, כל זמנא דכנסת ישראל אשתכח בקודשא בריה הוא, קודשא בריה הוא בשלימו, בחדוה, ברכאן ביה שריין, ונפקין מגיה לכל שאר אחרנין. וכל זמנא דכנסת ישראל לא אשתכח ביה בקודשא בריה הוא, כביכול ברכאן אתמנעו מגיה ומכל שאר אחרנין.

תרגום לעברית

בספרו של רב המנונא סבא אומר, כל זמן שכנסת ישראל נמצאת עם הקדוש ברוך הוא, כביכול הקדוש ברוך הוא בשלמות, ורועה ברצון אותו (ואת האחרים הוא זן) את עצמו מאותה יניקת החלב (של המלך) של האם העליונה, ומאותה יניקה שהוא יונק, משקה את כל שאר האחרים ומיניק אותם. ולמדנו שאמר רבי שמעון, כל זמן שכנסת ישראל נמצאת עם הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא בשלמות, בשמחה, שריות בו ברכות ויוצאות ממנו לכל שאר האחרים, וכל זמן שאין כנסת ישראל נמצאת עם הקדוש ברוך הוא, כביכול הברכות נמנעות ממנו ומכל שאר האחרים.

וּרְזָא דְּמִלְתָּא, בְּכָל אֲתֵר דְּלֹא אֲשִׁתְּכַח דְּכֵר וְנוֹקְבָא, בְּרַכָּאן לָא שְׂרָאן עָלֵיו, וְעַל דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גָּעִי וּבְכִי, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (ירמיה כ"ה) שְׂאֵג יִשְׂאֵג עַל נְוָהוּ. וּמֵאִי אוֹמַר, אוֹי שְׁהַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי וְשִׁרְפַתִּי אֶת הַיְכָלִי וְכו'.

תרגום לעברית

וסוד הדבר - בכל מקום שאין נמצאים זכר ונקבה, אין ברכות שורות עליו, ולכן הקדוש ברוך הוא גועה ובוכה, כמו שנאמר (ירמיה כח) שֶׁאֵג יִשְׂאֵג עַל נְוָהוּ. ומה הוא אומר? אוי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי וכו'.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (י"ז ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

ובשעתא

תרגום לעברית

וּבְשַׁעָה שְׁכַנְסַת יִשְׂרָאֵל יִצְאָה לַגְלוּת, אָמַרָה לְפָנָיו: הַגִּידָה לִי שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי. אֶתָּה אֶהוּב נִפְשִׁי, אֶתָּה שְׁכָל אֶהָבֵת נִפְשִׁי בָּךְ, אֵיכָה תִרְעָה? אֵיךְ תִּזוּן אֶת עֲצָמָךְ מֵעֶמֶק הַנַּחַל שֶׁלֹּא פּוֹסֵק, אֵיךְ תִּזוּן אֶת עֲצָמָךְ מִהָאֹר שֶׁל הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן. אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצְהָרִים, אֵיךְ תִּזוּן אֶת כָּל אֵלוֹ הָאֲחֵרִים שֶׁנִּשְׁקִים מִמֶּךָ תָּמִיד?

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.